

ANNALIUM
PROVINCIAE
SANCTI JOSEPHI
ORDINIS EXCALCEATORUM
SANCTISSIMAE
TRINITATIS
REDEMPTIONIS CAPTIVORUM
LIBRI DECEM,

In quibus ab origine Provinciae & Ordinis Propagatione
post ultimam Viennae obsidionem ANNO M. DC. LXXXIII.
usque ad constitutam Provinciam ANNO M. DCC. XXVIII. referuntur
Cœnobiorum Origines, peractae Captivorum Redemptiones, Illustrium Virorum
Vitæ sive Elogia, Descriptiones variarum Urbium ac locorum in Turcia præsertim
& Tartaria, aliæque Res Memorabiles, Sæculi duodevigesimali
& antecedentis Historiam illustraturæ.

Omnia fere

Ex Summorum Pontificum & Imperatorum Diplomatis,
Principum & Magnorum Virorum Epistolis, atque aliis Domesticis
& Originalibus Actis, Documentis & probatis Scriptoribus
desumpta.

STUDIO ET LABORE
P. FR. JOANNIS A S. FELICE,
Ejusdem Ordinis & Provinciae Chronographi.

•••••

VIENNÆ AUSTRIÆ.

Typis Joannis Petri van Ghelen, Sac. Cæs. Regiæque Majestatis Aulae, &
Universit. Typographi, M. DCC. XXXIX.

ANNALIUM PROVINCIAE S. JOSEPHI

Ordinis Excalceatorum SSS. TRINITATIS
Redemptionis captivorum.

LIBER I. SYNOPSIS.

Post Operis introductionem memoratur Sacrum Fœdus adversus Portam Ottomanicam inter Augustissimum Casarem, Serenissimas Poloniarum & Venetiarum Respublicas, ex quo tanquam fonte manavit Introductio Ordinis SSS. TRINITATIS Redemptionis captivorum in Poloniam, ac inde Viennam Austriae Hereditariæque Austriacæ Domus Provincias annutupræsertim & cōmendatione INNOCENTII XI. Sanctissimi Pontificis, datisque Litteris ad Augustissimum LEOPOLDUM I. Romanorum Imperatorem, & aliorum ad alios. Opus urgent Eminentissimi Cardinales Borvisius & Kolloniczius, inducti desiderio & utilitate redimendorum captivorum. Suffragatur Celsissimus Princeps Ernestus e Comitibus Trauthson Episcopus Viennensis, cui tamen cæpto multi adversantur. Ope tandem ac industriâ Excellentissimi Comitis Harrachii apud Casarem facultas impetratur, Vienna Austriae construendi Ordinis nostri Templum & cœnobium. Aegrè situs acquiritur, & donatione Caesaris ampliatur. Demum succincta Urbis Viennensis descriptio subjicitur; & an olim in Polonia, Pannonia & Bohemia Redemptionis Institutum floruerit, brevi Corollariò contra quosdam Scriptores discutitur.

CAPUT I.

Operis Introductio Præliminaris.



Quod Ordinem Sanctissimæ TRINITATIS proavorum nostrorum nemo unquam se in patria vidisse gloriari potuit. Parentes, nati & nepotes post ultimam Viennæ obsidionem eundem ex remotissimis Hispaniarum finibus ab Occidui Solis litore in Septentrionem usque sub Arctorum Sidus ad novas querendas Sedes evocatum per maximum Europæ tractum transire mirati Redemptionem tam luculentam charitatem,

In Poloniam evocatus Ordo occasio- nem præbes Austriae eundem implam- tandi.



DILECTISSIMIS IN CHRISTO
PATRIBUS ET FRATRIBUS
PROVINCIAE S. JOSEPHI
ORDINIS EXCALCEATORUM
SANCTISSIMAE
TRINITATIS
Redemptionis Captivorum in DEO
consolationem precatur

Humilis

FRATER JOANNES A S. FELICE.

Regis Epistolae

Epistolae



Quod pridem avidè desiderâstis Patres & Fratres in CHRISTO. Dilectissimi, nunc tandem vobis exhibeo, Annales nimirum Provinciae nostrae ab ejus initio ad annum usque vigesimum octavum currentis Saeculi, quos ego indefessâ diligentia multorumque annorum labore in praesentem formam redegi: non quod difficile fuisset paucorum annorum curriculum rem totam ad coronidem perducere, sed quod ante constitutam Provinciam spectatorem duntaxat rerum gestarum agere potuerim, post illam verò constitutam aliis occu-

pationibûs & muneribûs dilentus fuerim, quæ sicut animum a scribendi proposito avocârunt, ita Libri hujus editioni moram longiorem objecerunt, donec omnibûs impedimentis sublati otium nactus fuissẽm cœptam hujus operis telam ad finem usque pertexendi.

Quod si nunc ego congestis rationum cumulis, Doctôrumque Virorum sententiis Annalium utilitatem aut necessitatem exaggerare constituissẽm, nã ego rem actam agerem, cùm tot Literatæ Reipublicæ Proceres eruditis calamis suis id dudum cumulatissimè præstiterint: quamvis autem universim Chronicorum volumina toti humano generi mirificè commodent, singulis tamen Religiosorum Familiis peculiares sui Annales cumprimis necessarii videntur, tum quòd ex illis certiora virtutum documenta pro cujusvis **Ordinis conditione** petantur, tum quòd Religiosorum gesta facilius oblivione sepeliantur, quæ quantò minus mundanæ claritatis habent, tantò citius in memoria hominum oblitterantur, non sinè gravissimo Religiosæ Disciplinæ dispendio, quæ sicut Majorum exemplis & rebûs gestis potissimùm statuminatur, ita hîs quasi fulcris subtractis facillimè corrui, & ex sede virtutum in sedimentum vitiorum degenerat; humana siquidem fragilitas, dum prona cupiditate in deteriora propendet, quidquid non legit ab aliis gestum fuisse, impossibile factu reputat, aut si quidquam præclarum ab antiquis peractum inaudiat, tanquam res, nullius idonei scriptoris (absit verbo invidia) testimoniò comprobata, anilibus fabellis accenset.

Præclare itaque de Christiana Republica & Ecclesiâ DEI meriti fuerunt, qui Religiosorum conscribendis Historiis suos calamos devoverunt; horum siquidem operâ Majorum gesta nunquam intermoriturâ gloriâ in seram posteritatem propagantur, & virtutum exempla, temporum injuriis alioquin abolenda, debita immortalitate donantur. Id ego cùm satis cognitum & exploratum haberem, haud leve operæ pretium me facturum putavi, si ad imitationem tantorum virorum in simile opus incumberem, eaque omnia, quæ ab exordio hujus nostræ Provinciæ ad annum usque vigesimum octavum labentis Sæculi a nostris Religiosis rectè laudatèque gesta fuerunt, pro virium mearum tenuitate in commentarios referrem, non quòd in libris hætenus editis exempla desiderentur, quæ prudentiam acuant, animosque pietatis
igni-

igniculis succendant, sed quòd Domestica magis moveant, & in sui æmulationem mentes efficacius pelliciant. Id peculiariter exigit Ordinis nostri Institutum, quod sicut ab aliis Religiosorum hominum Familiis in quibusdam dissidet, ita singularia documenta, regulas & media efflagitat, quibus nostri juvari queant, ut ea, quæ vi sui Instituti facere tenentur, promptius & expeditius exequantur. His ego causis impulsus animum ad præsentis Annales condendos adjeci: quid verò in illis præstiterim nunc paucis exponam.

Historiam nostræ Provinciæ scribendam susceperam, cui ob Chronologicum, quem servavi, temporis ordinem Annalium titulum præfixi; nonnulla enim in ea recensentur, quæ, quia ante meam ætatem gesta fuerant, Historiæ nomen sibi vindicare non poterant, nec mihi operæ pretium videbatur ad imitationem Cornelii Taciti, & Titi Livii præsentem Librum in Annales & Historiam dividere. Huc igitur primas meas curas contuli, ut Opus, quod elucubraturus eram, tali nomine non omnino indignum censeretur, idque sibi aliquo jure vendicaret: magna proinde sollicitudine cavi, ut scopulum effugerem, in quem non pauci Chronographi impegerunt, qui accurata rerum narratione contenti Chronologiæ rationem sus deque habuerunt, adeoque Historiam sæpenu-merò inextricabilibus difficultatibus involverunt; cum verò Chronologia sola efficiat, ut liber aliquis Annalium sive Chronicorum nomine insigniri possit, ego ante omnia ejus rationem habendam putavi, illamque velut unicam cynosuram meam inconnivo semper obtutu respexi; res itaque gestas non promiscuè in chartam conjeci, sed magnâ diligentia nec minore labore temporis delectum institui, ut Historiæ Chronologia exactè responderet, & quæ narranda occurrebant, illis annis recenserentur, in quibus gesta & peracta fuerunt. Huic ego proposito meo tam pertinaciter inhæsi, ut, licet multis narrationibus plùs venustatis & lucis conciliare potuissem, si eas non interrupta serie continuâsem, orationis decorem negligere maluerim, quam vel lato, ut ajunt, ungue a Chronologia deflectere. Id Lector benevolus non semel observabit tum in aliis, tum potissimum in Descriptionibus Redemptionum, quæ aliò annò initium, aliò autem finem sortitæ fuerunt; quamvis enim similes Descriptiones insigniter se extulissent, si uno & perpetuo ordine litteris commendatæ fuissent, fa-

tius tamen judicavi narrationem maxima sua pulchritudine fraudare, ac Lectoris aviditati ingratum sufflamen iniicere, quàm vel tantillum in Leges Chronologiæ delinquere: fateri nihilominus oportet, me in eam aliquoties necessitatem reductum fuisse, ut aut Chronologiæ rationes mihi essent paulisper violandæ, aut res gestæ perpetuò prorsus silentiò oblitæ; occurrebant siquidem interdum res minutæ, quæ eò annò, quò gestæ fuerunt, nec alteri capiti ob materiæ diversitatem commodè connecti poterant, nec se solis proprio capiti constituendo sufficiebant; tunc enimvero, ut earum memoriam quoquò modò ab interitu eriperem, mihi quidpiam in Chronologiam licere volui, & res a suo anno avulsas in eum transtuli, ubi similia recensenda se offerebant, monito tamen semper Lectore de temporis ratione, ne imprudenti error subreperet, aut meæ incuriæ tribueretur, quod sola necessitas extorserat.

Cùm verò accuratus annorum computus ex se non sufficiat, ut Liber aliquis Annalium titulum tueatur, nisi etiam locuples rerum gestarum narratio accesserit, quæ sub horum annorum decursu evenerunt, in id quoque tota nervorum contentione incubui, ut in hunc Librum largè congererem, quidquid vel ob nativum splendorem, vel posterorum doctrinam, vel alia de causa memoriam sibi deposcebat. Natales proinde singulorum Conventuum sollicitè annotavi, diemque atque cum die annum descripsi, quò Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum post obtentam ab Ordinario Loci facultatem ædibus nostris immigravit, ab hoc namque die cujusvis Cœnobii Antiquitas inter nos suum ducit initium. Singulas deinde captivorum Redemptionses copiosè descripsi, ut mundus universus intelligeret, per quantos casus, & per quot discrimina rerum istiusmodi expeditiones peragantur; nam sicut Redemptio & captivitas arctissima inter se affinitate junguntur, ita Redemptores & captivi ærumnarum communione sociantur. Molestæ quidem sunt & graves captivorum calamitates; quid enim gravius aut molestius imaginatione fingi potest captivitate, aut quid ei restat ad cumulum miseriæ, qui perdita Libertate hostes habet Dominos & inimicos Judices? ast quamvis eorum calamitates multæ sint, & acerbæ, contingit tamen sæpenumerò, ut leves videantur, si comparentur cum illis, quas Patres Redemptores exant-

lare

lare coguntur, ut ex decursu præsentium Annalium sole clariùs elucescet: scilicet non aurò solum & argentò aurea captivorum Libertas asseritur, verum etiam decumanis Patrum Redemptorum laboribus & afflictionibus. Hæc non propterea commemorare volui, ut vos, Patres Dilectissimi, ab hoc Charitatis opere deterrerem, sed ut vos excitarem ad aliquid pro CHRISTO Ejusque membris (animas dico captivorum pretiosissimo CHRISTI sanguine redemptas) audendum; redimuntur siquidem corpora, ut animarum salutem consulatur. Occurrunt in hisce Annalibus incommoda varia, multa pericula, plurimi labores, cum quibus nostri conflictati sunt acriter; etenim PP. Redemptores, ut ipsi prototypo suo, CHRISTO nimirum Redemptori, accuratiùs conformentur, sinè plurimis ærumnis esse vix possunt: quæ idcirco huic operi interuit, ut instruantur posterì ex antecessorum casibus & eventibus noxia vitare, sectari salubria & utiliora, quatenus uberiore animarum fructu & minoribus expensis tam inligne charitatis opus, & præcipuum S. Ordinis nostri Institutum, Redemptionem videlicet captivorum, exequantur, sicut hactenus factitatum est ad laudem & gloriam Sanctissimæ TRINITATIS.

Præterea in hoc Libro exhibeo nonnullas vitas Patrum & Fratrum nostrorum, quorum mihi probatæ virtutes & præclara gesta innotuerunt. Horum ego laudes literis sum excutis, ut alios ad eorum premenda vestigia provocarem. Etsi verò minimè diffitear, plures sub hujus temporis decursu & in his primitivi rigoris initiis laudabilè vitæ effloruisse, eosque in jejuniis, orationis studio, sensuum externorum æquè ac internorum edomatione, intima cum DEO per contemplationem unione, aliisque pietatis exercitiis veteres eremi cultores æquasse, quia tamen rerum ab iis gestarum notitia ad me non pervenit, aut quia illi laudem humanam perosi virtutes suas sollicitè occuluerunt, ut Divinis oculis tantò impensius placerent, nullum in hoc Libro locum obtinuerunt: quibus proinde, nobisque sufficere debet, eorum nomina, ut piè credimus, esse scripta in cælis, & in Libro vitæ exarata: fieri tamen potest, ut posteritas eorum gesta, quæ me fugerunt, evolvat, illaque propitio Numine aliquando publici juris faciat.

Augustissimæ Domûs Austriacæ Pietas & Benevolentissimæ Dignatio innumeris beneficiis, gratis ac favoribus comprobata, ubique in hoc opere promicat, & non unam implet paginam: ingentia nimirum merita, quibus hæc Augustissima Familia totum sibi Ordinem nostrum obstrinxit, suo quasi jure deponcebant, ut calamus identidem in ejus laudes excurreret, ne intempestivò silentiò collata beneficia aut sprevisse, aut ingrati animi vitiò dissimulasse videretur: cum verò & cæteri Benefactores, qui res nostras suis opibus & facultatibus juverunt, debitam gratitudinem mereantur, eorum memoriam ad feram posteritatem propagare conatus sum, adeoque singulos brevi Elogiò ornavi, non solum ut illorum meritis qualemcunque gratiam referrem, verum etiam ut eorum animabus uberiora suffragia conciliarem; cum enim accepta ab illis beneficia aliter redhostire nequeamus quàm fusis ad DEUM ardentissimis precibus, ipsa gratitudo efflagitat, ut præter solitas orationes, quæ quotidie in communi pro omnibus Benefactoribus atque Fundatoribus nostris persolvuntur, singuli singillatim in privatis pietatis suæ exercitiis & sacrificiis eorum meminerint, quatenus illi in altera vita spiritualium bonorum nostrorum evadant participes, qui in hac vita temporalibus bonis suis Ordinis propagationi & Cænobiis fundationibus obstetricati fuerunt.

Diversos deinde eventus prosperos æquè ac adversos, variâque rerum ac temporum vicissitudines sollicitè annotavi, ne sterili nimis narratione Lectorem meum jejunum prorsus & inanem dimitterem, sed plena gestorum omnium cognitione imbuerem; cum enim & ipsi Religiosorum cœtus membra sint Reipublicæ, conspectaneum evadit, ut communibus calamitatibus involvantur, & publica prosperitate latentur. Bonum publicum & privatum tam arcta inter se junguntur necessitudine, ut unum ab altero separari haud sustineat. Ambo fatali temporum revolutioni ancillantur, & pro diversis rerum successibus crescunt, aut decrescunt. Paria idcirco utrique sunt emolumenta vel dispendia, quæ individuò contuberniò sese invicem semper affectantur, ut proinde ne in ipsa quidem Historia Ecclesiastica a se mutuò divelli queant.

Ut autem Historiæ meæ uberiores fidem conciliarem, eamque solidioribus basibus fulcirem, Pontificum, Cæsarumque
Diplo-

Diplomata , Principum & Summorum Virorum Epistolas in causis & negotiis nostris expeditas , ceu irrefragabiles Veritatis testes & nervos huic operi passim intexui , quibus reliquam deinde narrationis seriem imposui : quamvis autem sciens volensque nihil prætermiserim, quod ad meum propositum facere judicabam , multò tamen habitiozem & succidam magis Historiam in lucem produxissem, si quæ Tullio teste *Lib. 2. de Oratore* Historici lex est: *Ne quid falsi dicere audeat, & ne quid veri non audeat, ne qua suspicio gratie sit in scribendo, ne qua similitudo*, ea quoque tota ad me pertinisset. Verùm hanc ad literam servare mihi integrum non fuit, qui licet nullis fabulis aut commentis narrationem meam fœdaverim, vera tamen multa, & plerisque comperta omittere, eisque delendis Aristarchi spongiam adhibere debui, quod ita sentirent illi, quibus provincia obtigit præsentis Annales acri judicio expendendi; cum enim Ordo noster magnis persecutionibus, injuriis & afflictionibus sæpius attritus fuerit, nolebant illi Camarinan moveri, aut obductam cicatricem denuo refricari, ne illi, quorum culpâ præterita mala evenerant, candidam rei gestæ narrationem in suam contumeliam acciperent, & multò infensiore animo rebus nostris incommodarent: unde Lectorem meum etiam atque etiam obtestor, ut, si per decursum hujus Libri nonnulla observaverit, quæ a me literis commendata minimè fuerunt, id meæ potius obedientiæ, quàm desidiæ imputare velit: si quis tamen præfractè ea nosse desideret, quæ censoriâ virgulâ expuncta fuerunt, in nostra Bibliotheca Viennensi inter Manuscripta Anecdota reperiet. Demum, ne quid intactum relinquam, stylo usus sum non admodum luxuriante, neque sicco nimis, sed plano, perspicuo & fluido, qui neque in salebras asperatur, neque rursus ampullosis aut sesquipedalibus verbis superbit. Verba quisquis sectatur, corticem duntaxat deperit nucleò neglectò: ego qui rebus duntaxat intendebam, exiguum verborum delectum institui, nihilominus tamen studiosè cavi, ne ex vocabulorum neglectu sordida pro terlis, exotica pro usitatis, aliena pro genuinis irreperent, id est: ne sinè summa necessitate barbarè loquerer, quæ in rebus Ecclesiasticis describendis frequenter emergit, dum res priscis Romanis ignotas cogimur qualicunque verborum schemate efferre.

Habes hinc igitur Lector Benevole totius Historiæ nostræ conspectum in fronte Libri promissum. Hoc ego scriptio-
nis argumentum sicut jussu R. N. P. Alexandri a Concep-
tione, piè defuncti Majoris ac Generalis Ministri nostri, tractan-
dum susceperam, ità summâ curâ fidéque per omnes nostros
Conventus originalia Documenta inquisivi, ac investigavi.
Vivos etiamnum multos ex nostris Patribus appello, qui
optimè nòrunt, quam frequens litteras ad absentes dederim,
quos tanquam oculatos testes didiceram rebus quibusvis in-
terfuisse: cum præsentibus verò, quoties occasio se obtulit,
multos sermones miscui, ut gestorum veritatem penitiùs
erucem: quinimo & ipse quoque non pauca, velut hinc
referuntur, propriis oculis inspexi. Quamvis autem hæc
omnia nova sint, & in recenti adhuc memoriâ custodian-
tur, non tamen ideo ingrata fore confido; Nam ut canit
Sulmonius Vates *Lib. 3. de Ponte, Elegiâ 4.*

Est quoque cunctarum novitas gratissima rerum.

Ut autem in his scribendis meliore methodo procederem,
opus universum in decem Libros partitus sum, ipsos porrò
Libros in capita, capita rursus in numeros sive paragraphos
divisi, annos verò in suprema paginarum margine collocavi.
Hoc ego nunc opus Patres & Fratres Dilectissimi! Vobis
offero, ut domestica, quæ imiteminor, exempla in promptu
semper habeatis, & ex præteritorum temporum eventibus
præsentes aut futuros successus moderemini. Dabitur autem
veniam, si quid a me scriptum inveneritis, quod vobis mi-
nus arrideat: neminem perstringere, neminem Theonino
dente rodere volui. Si quid minus politum, aut parum
elimatum detexeritis, tenuitati meæ, quam ultrò confiteor,
imputate, ac parcite: si quid autem bonum vel probatum
repereritis, bonorum omnium Auctori DEO, ut tribuatis,
obsecro, cui soli honor sit & gloria nunc & in perpetuum.
Vos jam valete, resque vestras ac Fratrum Vestrorum
legere non dedignemini.

Benedicta sit Sanctissima TRINITAS.

FR. NICOLAUS A S. FELICE Provinciae
S. Josephi Ordinis Discalceatorum SSS. TRINITATIS
Redemptionis Captivorum, primitivam Regulam
profitentium, Minister Provincialis.

DE consensu nostri Definitorii Provinciae
S. Josephi tenore praesentium concedimus,
ut Liber, cui titulus: *Annales Provinciae
S. Josephi*, a P. Fr. Joanne a S. Felice No-
strae S. Religionis Sacerdote professo, & actuali Pro-
vinciae praetactae Chronographo, compositus, ac
elaboratus, a gravibus quoque viris, & doctis No-
strae S. Religionis revisus & approbatus, typis man-
dari possit, obtentis prius caeteris facultatibus re-
quisitis. Datís in Nostro Religioso Viennensi Colle-
gio, manu nostra ac Secretarii nostri chirographo sub-
scriptis, sigillique officii nostri impressione munitis
die decima quarta Junii. Annó Domini millesimó
septingentesimó trigésimó octavó.

F. NICOLAUS a S. FELICE (L.S.)
Minister Provincialis.

Mandatô N. Patris Ministri Provincialis
Fr. PETRUS a S. BARBARA,
Secretarius.

AP.

APPROBATIO.



EX injuncto mihi officio à N. P. Michaële ab Assumptione Ministro Provinciali attentè legi librum, cujus est Inscriptio : *Annalium Provinciae S. Josephi Ordinis Excalceatorum SSS. TRINITATIS Redemptionis captivorum Libri Decem*, quos conscripsit P. F. Joannes à S. Felice, Ordinis ejusdem & Provinciae Chronographus. Historiam videlicet continuata serie producit ab initio propagationis nostræ usque ad constitutam Provinciam : & compertum mihi fuit, Authorem omnes diligentis & Fidelis historici partes affatim explevisse. Nam Chronologiam absque hiatu velut Ariadnes filum sequitur, quò fit, ut status rerum, & propagationis nostræ primùm in Austriam, demum in alias regiones per tempora continuò dignoscantur : Lucium Annæum Florum accurratore methodo imitatus refert, ut nimirum sub tribus Augustissimis Imperatoribus in pincipio nata, in progressu educata, & in fine adulta fuerit nostra S. Josephi Provincia. Reflexiones subinde quasdam ingerit ad legentium utilitatem ; mirificè delectat in doctrinis & variis eruditionibus tam ex veteri quàm recentiore politioris literaturæ promptuario desumptis ; sic miscuit *utile dulci*, ut in utroque superet expectationem, scilicet :

Lectorem delectando, paritèrque movendo
Hic meret æra liber.

Cæterum quæ ad posteritatem hoc in volumine transmittit memorabilia, eo candore profert, quò desiderari major vix possit ab homine veritatis amante & studioso. Et ego, ut cum S. Paulo Apostolo 2. ad Corinth. cap. 13. v. 8. loquar : *Non enim possumus aliquid adversus veritatem, sed pro veritate.* Hinc opus probo, studium commendo, & hos Annalium libros pro utilitate posterorum futuros assero. Præterea nihil in iis contra sanctam nostram Romano-Catholicam fidem, vel quod bonos mores offendat, reperi : quapropter, ut in lucem publicam ope typorum prodeant, servatis servandis censeo. Ità sentio, salvo meliori &c. Dabam in hoc nostro Vienne[n]si Collegio Ordinis Excalceatorum SSS. TRINITATIS Redemptionis captivorum die 14. Januarii. Anno 1736.

Fr. MARTINUS AB ASCENSIONE,
Ex-Commissarius Generalis.

AP.

A P P R O B A T I O.

DE mandato N. P. Joannis à S. Felice, Ministri Provincialis Provinciæ nostræ S. Josephi, Librum Chronicorum ejusdem Provinciæ Ordinis Discalceatorum SSS. TRINITATIS de Redemptione captivorum a P. Joanne a S. Felice, charissimo olim Con-novitio meo, & in literario studio Con-collega, nunc verò Chronista Provinciali collectum, & adornatum attentè non minùs, quàm voluptuosè perlustravi, & revidi, nihilque reperi, quod sanæ doctrinæ, & sanctæ nostræ fidei adversaretur; elucet verò in eo Authoris nostri ingenium, in colligenda historiæ materia diuturnus ac indefessus labor cum industria, in collocatione materiæ historicæ ad legendi voluptatem excitandam apta connexio, in compositione elegantia historici sermonis, veritatis historicæ, cum pleraque ferme vivente scriptore acciderint, sinceritas, ut opus omnibùs absolutum numeris meritò videatur; Equidem non laudari non potest, quod laudem meretur, tametti supervacaneum existimem scriptorem nostrum laudibùs celebrare, cum opus ipsùm legentibus se præclarè sit commendaturum, neve religiosam ejus modestiam, assuetamque humilitatem rubore suffundam, atque simultanei affectùs nimium ipse arguar. Quamobrem cum liber hicce Provinciæ nostræ cumprimis utilis sit; in eo enim summorum Patronorum ac Mæcenatum grandia recensentur Ordini ac Provinciæ nostræ præstita beneficia, quæ debitam gratitudinis tesseram in nobis perennandam exigunt, ne unquam oblivione deleantur. Majorum nostrorum vitæ morumque monstratur integritas, quam imitemur. Fervor excellens, juxtaque indefatigabilis in propagando Ordine ac Redemptionis Instituto exequendò veluti speculum nobis proponitur, quod intueamur. Labores, sudores, & algores, paupertas nonnunquam extrema, inediæ, aliæque quàm plurimæ ærumnæ in principiis foundationum & captivorum Redemptionibus, reliquæque animarum cura perpessæ clarescunt, ut eorum premamus vestigia, fortitudinem teneamus & constantiam, industriam & modum redimendi captivos confratres nostros Christianos edocemur, ut discamus artem veluti veri Evangelici negociatores multam animarum messem in DEI, & Domini nostri Redemptoris horreum congregandi, & ut paucis denique cuncta, quæ nostrâ referunt, complectar; universale Patrum nostrorum proponitur nobis virtutum exemplar, quod ob oculos nostros perpetuò versari debeat, atque stimulare jugiter ad perfectionem. Quocirca dignum censeo, ut opus istud sub prælo sudet, fiatque publicum præsertim commodo Provinciæ nostræ. Sic sentio, salvo meliori &c. In Conventu nostro SSS. TRINITATIS Posonii in Hungaria octavò Calendas Novembris. Annò 1730.

P. Fr. CHRISTOPHORUS à S. FRANCISCO,
Ejusdem Ordinis Provinciæ p. t. Definitor Provincialis.

AMANTISSIMO IN CHRISTO
PATRI FR. JOANNI A S. FELICE.
PROVINCIAE S. JOSEPHI CHRONOGRAPHO,
SUAE PROVINCIAE ANNALES SCRIBENTI
APPLAUSUS METRICUS.

Ane Pater Sancto qui de Felice vocaris,
Ordinis assurgis Conditor Historiae.
Pangere praesumpsi meditatam carmen amico,
Ut venit ad numeros me properante melos.
Tu monumenta Patrum scribis per temporis annos,
Gesta per aetates, nec finis ulla mori.
Ne fruatur insidias inimica oblivio rebus,
Praecavet in libris indubitata fides.
Posteritas tua scripta leget dignissima typis,
Deque bono fluxit Numine, dicet, opus.
Spargit virtutum suaves amaranthus odores,
Lilia mixta rosis pagina quæque notat.
Floret & insignis gestorum synchronus auctor,
In speculo testis cernitur ipse suo.
Ut charum decus est nostræ florentis olivæ,
Sic stabiles fructus Religione tulit.
Bibliotheca docet, pretio quam servat, & auget,
Continet hæc, quidquid doctus amare queat.
Longè diffusus jam Trinifer Ordo triumphat,
Coetus Josepho forte dicatus ovat.
Captivi! spes vestra, viget, post vincta sequetur
Aurea libertas & sinè nube dies.
Plura quidem lytrò numerantur millia vestrum,
In patrias terras inque reduc'ta domos.
Multa recenset per millia compede vinctis
Venturum tempus dissoluisse jugum.
Funera quid multis memorem Fratrumque Patrumque?
His bona mors fuerit, quæ bona vita fuit.
Non moritur virtus, sublimis ad æthera tendit
Regnatura Polò, despicit invidiam.
Et Benefactorum pia munera gratus honoras,
Præmia pro meritis reddet & ipse DEUS.
Eventus varios, & quæ super Ordinis hujus
Surrexere Domus, continet iste Liber.
Magna doces & pulchra canis, majora mereris,
Dum facienda refers & referenda facis.
Est opus eximium studio plenumque labore,
Est elegans sermo, qui pietate nitet.
Unde sibi lector studiosus multa parare
Hic documenta potest, quæ meminisse juvet.
Hos tibi conscripsit versus dilecte Joannes,
Qui tuus ex animo servulus esse cupit.

Camaronii 14. Januarii 1731.

FR. MAURITIUS AB ANGELIS,
Lector Philosophiæ.

IN
REL. P. F. JOANNEM A S. FELICE,
ANNALIUM PROVINCIAE S. JOSEPHI AUTHOREM
CARMEN GRATULATORIUM.



Nnales ut fama Tuos, peramare Joannes!
 Jam subiisse bono fide te prela, tulit.
 Ut didici, rursus Te barbita sumere Clius,
 Quid nisi complausus, quid nisi vota darem?
 Raro *Sanctorum* complēsti munere *Florem* *
 Nunc iterum nectis Lilia cana rosis.
 Lilia cana rosis; Canae quia Relligionis
 Orbe in Cæsareo Candida tecta canis.
 Quomodò sæpe, refers, dubiis emerferit undis,
 Quos tulerit claros Candidus Ordo viros.
 O niveus candor permixtus lacte, rosisque!
 Quis tua jam dudum Florida Musa rubet.
 Quot sublata notas fervilibus agmina Regnis,
 Purpureas totidem cerno rubere rosas.
 Hoc opus est igitur, roseo quod Apolline fluxit,
 Quod veneranda Themis, quodque Minerva probent.
 Sic virtus etiam post tristia funera vivit,
 Et tecum æternos hauriet ipsa dies.
 Fautorum fortassis amor pietasque fuisset
 Hactenus indignis incinerata rogis.
 Orbis eos hucusque viros fortasse sileret,
 Quis olim ex nostris nobile nomen erat.
 Nî tua Musa illos sero transcriberet ævo,
 Et vitam in longa Posteritate daret.
 Rumpo, quod insultum mea tibia carmen adornat,
 Dum lingua eloquiò deficit ipsa suo.
 Sicut namque tuo nec sufficit Orbis honori,
 Sic neque deficiens Te mea Musa capit.
 Æthera transcendam, dotes si quando luberet
 Pro meritis omnes commemorare Tuas.
 Sed neque Pierio celebrari pollice gaudet,
 Cui satis ex proprio Gloria parta fuit.
 Tot linguæ quot puncta, Operis quot signa tot ignes
 Laude ferent titulos uberiore Tuos.
 Interea hos studii, quo in te feror, accipe testes;
 Nam servire Tibi semper amabo: vale.

Ita gratulabundus accinuit

Vienne Austria 23. Octobris 1739.

Fratrum Tuorum intimus

FR. RUDOLPHUS à S. JOANNE NEPOMUCENO,
Ord. SSS. TRINITATIS Redemptionis Captivorum,
SS. Theologiae Lector Actualis.

* Author presentis operis olim edidit Supplementum in P. Ribadensis Florem Sanctorum.

INDEX CHRONOLOGICUS

LIBRORUM ET CAPITUM.

LIBER PRIMUS.

- Chrono-
logia.
An. 1683. **O**peris Introductio præliminaris. pag. 1.
Caput II. Vienna Austriæ a Turcis obli-
dione premitur: illata clade hostes
profligantur: Cæsaris Victoria cultus Sanctissimi Nominis MARIE
promovetur 4.
1684. Caput III. Occasione sacri fœderis inter Principes Christianos, & intuitu Re-
demptionis Captivorum Ordo Trinitarius in Poloniam evocatur. 6.
1685. & Caput IV. Leopoli domus impetratur. Viennæ agitur de novo Cœnobio
1686. condendo: sub idem tempus Officium & Missa de SS. PP. NN. JO-
ANNE, & FELICE ad universam Germaniam extenduntur. 14.
1687. Caput V. Ad impetrandam Viennæ Domus foundationem plura quæruntur præ-
sidia: irritò primo conatu hospitium præteritur. 24.
1688. Caput VI. Mutatò consiliò jam non hospitii, sed Cœnobii Viennæ condendi
facultas efflagitur: hæc postulatio ab aliis graviter exagitur, alii
autem eidem favent. 35.
Caput VII. In arcano Cæsaris & Statûs consiliò decernitur facultas Viennæ
sacri nostri Ordinis Cœnobium condendi. Ob idem Decretum Au-
gustissimo LEOPOLDO I. Rom. Imperatori gratiæ peractæ. 42.
1689. Caput VIII. Situs Struendi Cœnobii quæritur, & ægrè tandem invenitur. 46.
Caput IX. Domus pro ædificando Cœnobio magnis superatis difficultatibus
comparatur. Inventa ibidem vita SS. PP. NN. JOANNIS, & FELI-
CIS, areis expressa laminis, pro lausto omine habetur. 51.
Caput X. Sacellum adornatur, & in eo Sanctissimum Eucharistiæ Sacramen-
tum collocatur 54.
Caput XI. Ad novum Sacellum exultantis populi confluxus & devotio. Do-
mus in Cœnobii formam aptatur. De recipiendis in Ordinem tyro-
nibus agitur. 58.
Caput XII. Parva Ecclesia construitur; Sanctissimum Eucharistiæ Sacramen-
tum in illam transfertur. Miranda quædam recensentur. 60.
Caput. XIII. In admittendis ad Ordinem tyronibus obstacula quædam remo-
ventur. Horrida cum insolita grandine tempestas. 66.
Caput XIV. Domus nostra à civicis oneribus eximitur, & sitis donatione
cujusdam liberi fundi ab Augustissimo LEOPOLDO I. Rom. Imp.
ampliatur. 70.
1690. Caput XV. Pro nostro Cœnobio fundamenta ponuntur. 76.
Caput XVI. Annuæ Theophoriæ Solemnitati Viennæ apud nostros initium
datur. 79.
Caput XVII. Brevis hodiernæ Urbis Viennensis Descriptio, cui pro corollario
accedit disquisitio, an Ordo SSS. TRINITATIS in his Regionibus
proprias aliquando domos, fixasque sedes obtinuerit. 80.

LIBER SECUNDUS.

1691. **P**rima Redemptio Captivorum in Tartariam destinatur. 87.
Caput II. Amisio Belgrado alterius suboritur Redemptionis necessitas. 90.
Caput III. P. Maurus Tartariam ingreditur, ibidemque sedecim captivos redi-
mit. 92. CA.

- Caput IV. Sollicitudo, impensumque studium ad redimendos captivos, qui Chrono-
Belgradi in servitutem inciderant. 97. logia.
Caput V. Primæ Redemptionis in Urbem adventus. 100. An. 1691.
Caput VI. Secundæ Redemptionis ad Belgradum difficilis negotiatio, quæ me-
morabili ad Salankamenum prælio & Turcarum clade difficilior eva-
dit. 102.
Caput VII. Temporis, & rerum status domi, forisque. 105.
Caput VIII. Ad tertiam Redemptionem disponuntur media. Pars Viennensis 1692.
Cœnobii nostri perficitur, & inhabitatur. Summi Pontificis indultu
quædam dispensantur impedimenta circa tyrones ad Ordinis professi-
onem recipiendos. 109.
Caput IX. Ordinis in Hungariam propagandi spes affulget. 112.
Caput X. Ad Belgradum & Temesvarinum tum pretio, tum commutatione
tres & viginti redimuntur captivi. Commoda ex permutatione capti-
vorum subsequi solita paucis expenduntur, aliæque ad hoc propositum
spectantia referuntur. 115.
Caput XI. Zelus & studium nostrorum Religiosorum per Germaniam & Po-
loniam in redimendis captivis commendatur Pontificiis literis, ad Ge-
neralia Ordinis Comitia expeditis. 119.
Caput XII. Quas industrias nostri Viennenses adhibuerint, ut Officia SS. PP.
NN. JOANNIS & FELICIS Breviario Romano infererentur, & obli-
gatio ea ex præcepto recitandi ad totam Ecclesiam extenderetur. Sa-
cri nostri Ordinis Cæremoniæ typis excuduntur. Ad earundem ob-
servationem exhortatio. 121.
Caput XIII. Expeditio tertiæ Redemptionis initium sortitur. 124.
Caput XIV. Redemptionis hujus in Budziakensi Tartaria varii & inopinati suc-
cessus. 126.
Caput XV. Iter longinquum ac difficile in Crimensem Tartariam. 129.
Caput XVI. Captiva Redemptio in magno discrimine versatur. 135. 1693.
Caput XVII. Carcer diu durat. Captivi Patres impetrata facultate iterum
aliquos redimunt captivos. Cæsaris apud Regem Poloniæ pro capti-
va Redemptione intercessio. 138.
Caput XVIII. Carcere soluta Redemptio Viennam pervenit. Memorabilis de
quodam redempto eventus refertur. 143.
Caput XIX. Descriptio accurata totius Tartariæ Minoris. 148.
Caput XX. De moribus Tartarorum, & Christianorum inter eos degentium
periculis. 158.

LIBER TERTIUS.

- Caput I. **V**arii eventus hujus anni nonagesimi tertii referuntur. 168.
Caput II. Initium Patakinensis Foundationis in Hungaria. 174. 1694.
Caput III. Cœnobium Illaviense Archi-Episcopali Diplomate fundatur. 177.
Caput IV. Viennensis Ecclesiæ nostræ ichnographia designatur: pro fabrica
conquiruntur facultates. Duo ex nostris Fratribus studiorum causâ
in Hispanias mittuntur. 180.
Caput V. URBIS & ORBIS Decreto Missæ & Officia SS. PP. NN. JOANNIS
& FELICIS de præcepto recitanda ad universam Ecclesiam extendun-
tur, aliæque memorabilia recensentur. 183.
Caput VI. Obitus Reverendissimi & Celissimi Principis Georgii Szechenii 1695.
Archi-Episcopi Strigonienfis, nostri Illavienfis Cœnobii fundatoris, &
succincta ejus vitæ narratio. 186.
Caput VII. Illavienfis nostri Cœnobii fundatio in effectum deducitur. 195.
Caput VIII. Primus Lapis pro structura nostræ Ecclesiæ Viennensis solemniter
ponitur. 197.

- Chronologia.
An. 1695. Caput IX. In Comitibus Generalibus Ordinis separatur gubernium Germaniae a Polonia. Situs templi Viennensis beneficio Magistratus ampliatur. 200.
1696. Caput X. Illaviz res in Cœnobii formam reducuntur. Exemplaris Religiosorum ibi degentium vita, & Sanctissimi Sacramenti collocatio. 201.
- Caput XI. Quarta Redemptio captivorum rursus Belgradum destinatur. 204.
1697. Caput XII. In diversis locis occasiones fundandi Cœnobii Ordini se offerunt, sed ex operariorum defectu amittuntur. 208.
- Caput XIII. P. Josephus ab Angelis Commissarius Generalis post gravem ægitudine sanitati restitutus in Hispaniam tendit. Quædam ejus dotes referuntur. 211.
- Caput XIV. Quarta Redemptio Belgradi multis superatis difficultatibus ad finem deducitur. 213.
- Caput XV. Varia memorabilia hujus anni sexti & nonagesimi. 216.
1697. Caput XVI. Augustissima Domus Austriacæ Viennæ Albo Confratrum nostri sacri Ordinis adscribitur. 218.
- Caput XVII. Illavienſis nostri Collegii visitatio; loci ejusdem incommodis confuitur. In conflagrationis ibidem periculo mira DEI protectio. 219.
- Caput XVIII. Dum agitur de Illavienſis Cœnobii in alium locum translatione mirabiliter succedit veteris ibidem caſtri donatio. Inceptum Cœnobii ædificium suborto tumultu abruptitur. 222.
- Caput XIX. Illavienſis Arcis & Oppidi succincta topographia. 228.
- Caput XX. Pofonium, Hungariæ civitatem, Ordo introducit. 230.
- Caput XXI. P. Maurus cum Comite Harrachio in Hispanias proficiscitur. Romæ obit Eminentissimus Cardinalis Denhoffius. Augustissimus LEOPOLDUS Imperator Ordinem nostrum Archi-Episcopo Mediolanensi commendat. 236.
- Caput XXII. Redemptionis Captivorum utilitas atque necessitas. 239.

LIBER QUARTUS.

1698. Caput I. **P**ropagationis nostræ novissimus status. 243.
- Caput II. Quinta succedit captivorum Redemptio. 244.
- Caput III. Redemptionis progressum temporis difficultates remorantur. 247.
- Caput IV. Descriptio Valachiz hodiernæ. 248.
- Caput V. Industriâ Valachiz Principis Redemptio felicem finem consequitur. 252.
- Caput VI. Corollaria hujus anni complectitur: In Generalibus Comitibus plures eliguntur Conventus Viennensis Ministri, qui officium resignant. P. Michaël ab Assumptione in Hispanias redit. Illaviz pars fabricæ absolvitur. Comitibus Sigefridi Breüneri obitus. 254.
- Caput VII. Viennæ in Majorem Ecclesiam Sanctissimum Eucharistiz Sacramentum transfertur. 256.
1699. Caput VIII. Illaviz Sanctissimum Eucharistiz Sacramentum æquè in novum Sacellum transfertur. 259.
- Caput IX. Quinta Redemptio e Valachia per Illaviam & Pofonium Viennam feliciter pervenit. 261.
- Caput X. Conventus Pofonienſis gravissimis jactatur difficultatibus, Diplomate tandem stabilitur, & Ordo novis Privilegiorum literis munitur. 264.
- Caput XI. Annus Sæcularis sacre nostræ Discalceatæ Familiz: Ordinis Initium & secuta restauratio breviter recensentur. Jubilæi Solemnitas celebratur. 272.
- Caput XII. Arcis & horti Illavienſis Donatio a Cæsare confirmatur. 276.
- Caput XIII. Pæc Carlovicensi sancita & Magna Legatione a Cæsare ad Portam Ottomanicam expedita, sexta captivorum Redemptio Conſtantinopolim procedit. 278.

- Caput XIV. Ulterior itineris continuatio. Magnæ Legationis Constantino- Chrono-
poli adventus, magnificus ejusdem ingressus, & Redemptionis expe- logia.
ditio. 283. An. 1700.
- Caput XV. Redempti in patriam tendunt. Iter per Pontum Euxinum, Danubii
ostia, & Valachiam, aliique eventus memorabiles, qui subindè acci-
derunt, recensentur. 288.
- Caput XVI. Ulterior per Transilvaniam & Hungariam profectio. Viennam per-
venit Redemptio, & causam præbet alteri Redemptioni in Africa. 292.
- Caput XVII. Vita Ven. P. Joannis a S. Augustino Cœnobii nostri Viennen-
sis Ministri & Fundatoris. 297.
- Caput XVIII. De virtutibus in specie P. Joannis a S. Augustino. 301.
- Caput XIX. Ægritudo postrema P. Joannis a S. Augustino, ejusque pia mors
& sepultura. 306.
- Caput XX. Conventus noster Posonienfis Casarea Regiæque Auctoritate con-
firmatur. 309.
- Caput XXI. Imperator LEOPOLDUS nostro Hospitio Mediolanensi in Con-
ventum erigendo suis litteris, ad Cardinalem Archi-Episcopum ejus-
dem urbis scripsit, patrocinator. 313.
- Caput XXII. Conventus noster Posonii ad commodiorem situm transfertur. 315.

LIBER QUINTUS.

- Caput I. **P**raesentis temporis status. In Hispania Ordinis Generalia celebra- 1701.
ntur Comitia: in Hungaria verò Primus Lapis pro nostra Ecclesia
Illavienfi collocatur. 318.
- Caput II. Septimam Captivorum Redemptionem recenset. 321. 1702.
- Caput III. Redemptio Constantinopoli pertentatur, ac tandem in Tartaria
Budziakenfi meliore successu perficitur. 326.
- Caput IV. Alia quædam hujus anni memorabilia colligit. 332.
- Caput V. E nostræ Viennensis Ecclesiæ suggestu sermones ad populum singu- 1703.
lis diebus Dominicis & Festivis habentur. Septima Redemptio ibi-
dem excipitur. In solatium captivorum quædam privilegia a sede
Apostolica ad nostros Conventus extenduntur. 335.
- Caput VI. Vita & mors P. Ilidori à Visitatione B. Virginis. 340.
- Caput VII. In nostra Viennensi Ecclesia Instituitur SSS. TRINITATIS Re- 1704.
demptionis captivorum sodalitas. 346.
- Caput VIII. Acta præliminaria ad erectionem Cœnobii Pragensis referuntur. 349.
- Caput IX. Propositum instituendi Pragæ Ordinis Cœnobium instantius ur-
getur. 352.
- Caput X. Negotium prætensionis Cœnobii Ordinis nostri Pragæ sufflamin-
atur. 356.
- Caput XI. Cellissimus Princeps Archi-Episcopus, & Regia Locumtenentia suis
per viam mediam arbitriis Ordini nostro patrocinator. 357.
- Caput XII. Prævia dispositio ad nostram Foundationem Comaromiensem in
Hungaria obtinendam. 360.
- Caput XIII. Imago Beatissimæ Virginis MARIE, de Behlehem dicta, in no- 1705.
stram Viennensem Ecclesiam denuò intertur, & impetratum simul
sanitatis beneficium recensetur. 363.
- Caput XIV. In Viennensi Cœnobio nostro Bibliotheca instituitur. 364.
- Caput XV. Pragensis Cœnobii urgetur Fundatio: impetratur hospitium:
proximè futura Redemptio per Bohemiam promulgatur. 365.
- Caput XVI. Lugendus LEOPOLDI MAGNI Romanorum Imperatoris obitus,
& ejus in Ordinem nostrum collata beneficia commemorantur. 369.
- Caput XVII. Obitus Reverendissimi D. Ladislai Episcopi Nitriensis, Regni Hun-
gariæ Cancellarii, nostrique Comaromienfis Cœnobii Fundatoris. 373.

✠ X, o X ✠
LIBER SEXTUS.

- Chronologia.**
1706. Caput I. **F**avor Augustissimi JOSEPHI I. Rom. Imperatoris in Ordine nostro exteris Principibus commendando. 377.
Caput II. Scapulare Ordinis nostri mirabiliter ignem sistit, & restinguit. 379.
Caput III. Obitus Excellentissimi Domini Ferdinandi Bonaventuræ Comitis Harrachii, Fautoris nostri desideratissimi. 381.
Caput IV. Cæsarea Legatio, Constantinopolim destinata, octavæ Redemptionis expeditionem promovet. 382.
Caput V. Redemptio in Crimæam multis terræ, marique periculis dirigitur. 386.
Caput VI. Varius in Crimæa Redemptionis successus. 393.
Caput VII. P. Redemptor e Crimæa Constantinopolim revertitur, & ibidem Redemptionem absolvit. 396.
Caput VIII. Frater Socius in Crimæa Redemptionem absolvit, & in Valachiam proficiscitur. 404.
1707. Caput IX. Ulterior ex utraque parte itineris progressus. Redemptio conjungitur, & Viennam venit. 410.
Caput X. Parentatio in lugubre funus Eminentissimi Cardinalis Leopoldi a Kollonicz, Archi-Episcopi Strigoniensis. 413.
Caput XI. Nostrium Viennense Cœnobium idem fulmine. 414.
Caput XII. In Generalibus Ordinis Comitibus anni hujus quædam nostrorum electiones. 416.
1708. Caput XIII. Pragensis Domus Fundatio Cæsaris Decretò firmatur. 417.
Caput XIV. Pragæ situs pro novo Cœnobio condendo acquiritur. Ibidem post obitum P. Joannis a Cruce SS. Eucharistiæ Sacramentum collocatur. 419.
Caput XV. Nostri Viennensis Cœnobii Ecclesia ornatur devotissima CHRISTI Crucifixi imagine. 424.
Caput XVI. Referuntur quædam beneficia apud sacram CHRISTI Crucifixi imaginem a DEO impetrata. 430.
1709. Caput XVII. Cæsareo-Regia protectione nostrum Poseniense Cœnobium ab in grata translatione liberatur. 434.
Caput XVIII. Nona Captivorum Redemptio sumit initium. Ejus iter in Valachiam. 438.
Caput XIX. Continuatio itineris ad interiorem Valachiam, & dispositio ad perficiendam Redemptionem. 443.
Caput XX. Iter in Budziakensem Tartariam. 448.
Caput XXI. Varius in Budziakeni Tartaria Redemptionis successus. 451.
Caput XXII. Ex Tartaria in Valachiam redeunt, ibidem Constantinopoli redemptos excepruri, atque viam inde ulterius prosecuturi. 454.
Caput XXIII. Obitus P. Josephi a SS. Sacramento: quædam ipsius gesta & virtutes recensentur. 458.
Caput XXIV. Preparatio ad mortem, & transitus ex hac vita P. Josephi. 467.
1710. Caput XXV. Nonæ Redemptionis adventus, & circa captivos impofterum redimendos Excelli Regiminis Ordini facta propositio. 471.
Caput XXVI. Viennensis Cœnobii structura continuatur. Quædam Beatissimæ Virginis Imago ibidem in honorificentiorum locum transfertur. 477.
Caput XXVII. Generalia Ordinis Comitibus celebrantur, in quibus circa Novitios recipiendos saluberrimum Decretum editur. Reflexio super idem Decretum. 479.
1711. Caput XXVIII. In obitum Augustissimi JOSEPHI I. Rom. Imperatoris Laudatio Funeris. 483.

LIBER SEPTIMUS.

Chrono-
logia.

- Caput I. **C**AROLUS III. Rex Catholicus, Romanorum Imperator eligitur. Ab AMALIA WILHELMINA Augusta Vidua Viennense Templum nostrum pretiosissima pro sacris usibus veste donatur. 497.
- Caput II. CAROLI VI. Rom. Imperatoris in Aultriam adventus. Coronatur Rex Hungariæ, variâque gratias nostro Ordini concedit. 499. An. 1712.
- Caput III. Nostri Cœnobi Tyrnaviensis initia. 505.
- Caput IV. Tyrnaviæ Ecclesia SSS. TRINITATIS Ordini nostro solemniter traditur. 516.
- Caput V. Comaromii situs pro ædificando Cœnobio comparatur. Illavienſe Monasterium restauratur, & Pragensis Templi ædificium absolvitur. 518.
- Caput VI. Pestis Viennam & Posonium depopulatur, quæ ex nostris aliquot corripit, eisque vitam tollit. 520. 1713.
- Caput VII. Religiosorum nostrorum, peste defunctorum, ulterior memoria. 525.
- Caput VIII. Generalia Ordinis Comititia celebrantur. Electiones nostrorum. Nova Ordinis Statuta conduntur. 530.
- Caput IX. S. Victoris Martyris Corpus ad Templum nostrum Viennense transfertur, & ibidem collocatur. 532.
- Caput X. Pragæ sub Benedictione æris campani exorta tempestas ejusdem sonû mirabiliter dispellitur. Novum ibidem Templum nostrum consecratur. 533.
- Caput XI. Agitur Comaromii pro impetranda nostri Cœnobii erectione. 535.
- Caput XII. Decimæ Redemptionis initia & progressus recensentur. 539.
- Caput XIII. In Valachia Redemptionis negotium ad vota non succedit. 545.
- Caput XIV. Prosperi Redemptionis successus Constantinopoli, & ærumpolus in Valachiam reditus. 548. 1714.
- Caput XV. Altera Redemptionis pars in Tartariam dirigitur: ejusdem varii successus & finis. 553.
- Caput XVI. Redempti Viennam reducuntur, ubi aliquot utriusque sexûs infantes, in captivitate nati, baptizantur, aliâque memorabilia recensentur. 558.
- Caput XVII. In Ponte Pragensi super fluvium Moldavam insigne Ordinis nostri monumentum erigitur. 562.
- Caput XVIII. Posonii in publicis Regni Comititiis Sacer Ordo noster in Hungariæ gremium recipitur, & in eodem Regno stabilitur. 567.
- Caput XIX. Comaromiensis Cœnobii nostri Fundatio in effectum perducitur. 568.
- Caput XX. Pro Comaromiensi Cœnobio nostro Cæsareo-Regium Confirmationis Diploma impetratur. Nostri solemniter in fundum proprium ibidem introducuntur. 573. 1715.

LIBER OCTAVUS.

- Caput I. **E**xordia Cæsareæ Foundationis Carolinæ in Transilvania. 581.
- Caput II. Pro Redemptione captivorum per urbes Romani Imperii collectio elemosynarum instituitur. 586.
- Caput III. Obitus Excellentissimæ Matris nostræ, Dominiæ Joannæ Theresiæ Comitissæ Harrachiz. 588. 1716.
- Caput IV. Carolinæ in Transilvania liberalitate CAROLI VI, Rom. Imperatoris Domus Ordini nostro fundatur. 591.
- Caput V. Situs Posoniensis Templi nostri accessione veteris cœmeterii & intergerinæ plateæ ampliatur. 595.

- Chronologia.**
An. 1717. Caput VI. Agriam Superioris Hungariæ civitatem Ordo noster introduci-
 tur. 607.
 Caput VII. Domus nostra Albx Carolinæ in Transilvania novæ Foundationis
 accessione augetur. 613.
 Caput VIII. Pro Fundamento Posonienfis nostri Templi Primus Lapis poni-
 tur. 616.
 Caput IX. Imago quædam B. V. MARIE Templo nostro Viennensi donatur,
 de qua duo mirabiles eventus referuntur. 619.
1718. Caput X. Vita, & ex hac vita transitus Fratris Antonii à S. Felice. 621.
 Caput XI. Memoria posthuma P. Mauri a Conceptione. 625.
 Caput XII. Imago vitæ Illustrissimi Domini Joannis Ignatii Dominici Liberi Ba-
 ronis de Putz & Turre Aquila. 627.
 Caput XIII. Biennalis belli compendium, & subsequuti ex eo pacis ac commer-
 ciorum Tractatus Redemptioni captivorum summè proficui. 631.
 Caput XIV. Agrientis Fundatio Casareo-Regio Diplomate confirmatur. 650.
 Caput XV. Belgradi in Servix Regno Ordo noster Cœnobium impetrat. 656.
 Caput XVI. Illavix ad novum Templum SSS. Eucharistiæ Sacramentum trans-
 fertur. 659.

LIBER NONUS.

- 1719.** Caput I. **U**ndecim captivorum militum Zworniki in Bosnia liberatio pro-
 ximè secuturæ Magnæ Redemptioni præludit, & Belgradi Do-
 mum Ordinis firmiorem reddit. 661.
 Caput II. Occasione Magnæ ad Ottomanicam Portam Legationis Undecima
 captivorum Redemptio Constantinopolim dirigitur. 663.
 Caput III. Descriptio Constantinopolis. 667.
 Caput IV. Initium & progressus undecimæ Redemptionis. 673.
 Caput V. Ordo noster duo Diplomata a Porta Ottomanica obtinet, quorum
 unò nobis potestas facta est Peræ Constantinopoli Cœnobium conden-
 di; altero Redemptionem captivorum liberè exequendi. 678.
 Caput VI. Agriæ pro ædificando Cœnobio Primus Lapis ponitur. 686.
 Caput VII. Carolinæ in Transilvania pro ædificando novo Templo Primus
 Lapis ponitur. 688.
1720. Caput VIII. Obitus Augustæ Matris ELEONORÆ MAGDALENÆ Impera-
 tricis. 690.
 Caput IX. Ulterior undecimæ Redemptionis successus. 692.
 Caput X. Iter Constantinopoli Viennam instituitur. 697.
 Caput XI. Altera pars hujus Redemptionis in Tartariam Budziakensem diri-
 gitur. 705.
 Caput XII. Ad Kaufanum in Tartaria Redemptio absolvitur. 708.
 Caput XIII. Redemptionis ex Tartaria Budziakenfi reditus, ejusdemque solem-
 nis Viennæ ingressus. 711.
 Caput XIV. Pro ædificatione Comaromiensis Cœnobii Primus Lapis poni-
 tur. 719.
 Caput XV. Pro construendo itidem Cœnobio Tyrnaviensi Primus Lapis
 collocatur. 720.
 Caput XVI. Elogium vitæ P. Josephi à JESU MARIA Generalis Commissarii. 724.

LIBER DECIMUS.

- 1721.** Caput I. **P**ro Cœnobio nostro Posonienfi ædificando Primus Lapis poni-
 tur. 731.
1722. Caput II. Constantinopolitana Fundatio urgetur, & in effectum deducitur. 733.
 Caput III. Tyrnavia de veteri domicilio ad recenter ædificatum Ordinis Cœ-
 nobium fit Translatio. 734.
 Caput IV. Religiosi nostri Constantinopolim proficiscuntur ad novam Domum
 instituendam. 736.

- Caput V. Zaffoviae in Marchionatu Moraviae novi Cœnobii consequendi spes Chronologia. affulget. 739. 1723.
- Caput VI. In Zaffovienſis Foundationis negotio laboratur ſine proſectu. 758.
- Caput VII. Conſtantinopoli domus emitur. Primum Miſſæ Sacrificium ibidem celebratur. Sanctiſſimum Eucharistiæ Sacramentum collocatur. Latinae ſcholæ datur initium. 761.
- Caput VIII. Zaffovienſis Conventûs Fundatio Indulgentiſſimi Cæſaris conſenſu tandem ſtabilitur. 762. 1724.
- Caput IX. Ad conſtituendam ex noſtris Cœnobiis Provinciâ præliminares ſunt diſpoſitiones. 764.
- Caput X. Duodecima ſuccedit captivorum Redemptio. 765.
- Caput XI. Conſtantinopoli in utramque Tartariam & Budziakentem, & Crimenſem tranſiêtur & abſolvitur Redemptio. 767. 1725.
- Caput XII. Redemptionis iter in patriam, & quæ per viam acciderunt memorabilia recensentur. 768.
- Caput XIII. Pſeudo-Redemptor quidam fallaciter Redemptionis ludit umbram exiguo tamen ſucceſſu. 772.
- Caput XIV. Converſio ad fidem Catholicam D. Joachimi Erneſti Walteri, Liberae Civitatis Norimbergentiſ ad Cæſaream Aulam Legati. 775.
- Caput XV. Poſonii ad novam Eccleſiam SSS. Eucharistiæ Sacramentum tranſfertur. 780.
- Caput XVI. Zaffoviae ſacra B. V. MARIE Imago de veteri ad novam Eccleſiam tranſfertur, cujus poſſeſſio Ordini traditur, & Primus Lapis pro ſtruendo Cœnobio ponitur. 782.
- Caput XVII. De ſacra Zaffovienſis Virginis Imagine diſquiſitio. 785.
- Caput XVIII. Prodigia nonnulla ope ac interceſſione B. V. MARIE Zaffoviae patrata recensentur. 789.
- Caput XIX. Funus Sereniſſimæ Principiſ Elifabethæ Dorotheæ, Hærediſ Norwegiæ, Ducis Schleſviciſ &c. 801.
- Caput XX. Obitus Excellentiſſimi D. Adami Comitiſ a Kollonicz, Conventûſ noſtri Tyrnavienſiſ Fundatoriſ. 803.
- Caput XXI. Eccleſia noſtra Zaffovienſiſ pluribûſ fundatiſ memoriîſ auge- 1726. tur. 804.
- Caput XXII. Excellentiſſimæ Dominae Catharinæ Comitiſ Caraffæ ad æternam vitam tranſiit. 805.
- Caput XXIII. Comes Philippuſ Sinzendorffiuſ, nunc S. R. Eccleſiæ Cardinaliſ, in noſtra Eccleſia Vienneniſ conſecratur Epiſcopuſ Jaurinenſiſ. 807.
- Caput XXIV. Domuſ Patakinenſiſ, quæ cum ampla fundatiōe temporum injuriâ pridem interiit, aliquatenuſ redanimatur. 808.
- Caput XXV. Pro ædificanda Eccleſia Tyrnavienſi Primuſ Lapiſ ponitur. 811. 1727.
- Caput XXVI. Domûſ Patakinenſiſ reſtauratio. 812.
- Caput XXVII. Patakini pro ædificando Cœnobio Primuſ Lapiſ collocatur. 813. 1728.
- Caput XXVIII. Cœnobia noſtra per Austriam, Hungariam, Bohemiâ & Moraviâ ſub Patrocinio & nuncupatiōe S. JOSEPHI in Provinciâ rediguntur. 814.



PRO-

PROTESTATIO

AUTHORIS.



Exactissimum Sanctæ Apostolicæ Sedis
Constitutionibus morem gesturus Decre-
tis URBANI VIII. Summi Pontificis die-
bus 13. Maii annô 1625. & 5. Junii annô 1631. & ite-
rum 5. Julii annô 1634. editis, circa historias de ho-
minibus famâ virtutis, aut Sanctitatis illustribus,
eorum gestis, aliisque miraculis aut beneficiis a DEO
impetratis me per omnia humillimè submitto:
quidquid refero, me accipere, & nullô modô ab
ullo accipi velle profiteor, nisi quô ea solent, quæ
humana duntaxat nituntur auctoritate. Si quid ve-
rò contra mentem ac intentionem meam irrepperit,
vel quisquam in sequiorem partem interpretari pos-
sit, repudio, & retracto, & non dictum, non
scriptum esse volo; Sanctæ Sedis Apostolicæ obe-
dientissimus filius semper esse, & haberi cupio.
Sic animô sincerô cum omni observantia & reve-
rentia testor

F. JOANNES a S. FELICE.



AN-